

פרשת השבוע

ויקהל

פרשנות אפרת שבת

{א} ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אתם: בפסוק זה הפותח את הפרשה מובא יסוד גדול, שבו אנו רואים את השילוב של לימוד ויישום הדברים. הקב"ה מצווה את עם ישראל ללמוד תורה אלה הדברים אשר צוה ה', אבל, לאחר שלמדת חובה עליך לעשות אתם: שלא יבוא אדם ויאמר, למדתי הלכות צדקה ולא יתן... למדתי הלכות כבוד הזולת ולא יכבד... ועל זה הדרך.

אומרת הגמרא, **מסכת עבודה זרה יז ב** - דאמר רב הונא כל העוסק בתורה בלבד דומה כמי שאין לו אלוה שנאמר **{דברי הימים ב טו-ג}** וַיָּבִיאוּ רַבִּים לְיִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֱלֹהֵי אֲמֹת וּלְכֹל כִּהֵן מוֹרֵה וּלְכֹל תוֹרֵה: **(מא הכוונה)** ללא אלהי אמת. **(ואונה הכוונה)** שכל העוסק בתורה בלבד דומה כמי שאין לו אלוה ובגמילות חסדים לא עסק.

הזהר הקדוש בפרשת פינחס, רעיא מהימנא דף רי"ט א - **מה בר נש בלא בנין, (מה אקט ק"ף קניס) אתקרי עקר, (נקרא אקר) ואתתיה עקרה. (אמת אקרה) אוף הכי אורייתא בלא פקודין, (טפ ק תורה ק"ף מלות) אתקריאת עקרה, (נקראת אקרה) ובגין דא אוקמוה, (אפכן פקרה) לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה.**

משה רבנו הקהיל את עם ישראל כדי לדבר איתם בענייני השבת. ונאמר **{ג}** לא תבערו אש בכל משבתתיכם ביום השבת: אומר התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי, שזוהי אזהרה לא לכעוס בשבת, **ומדוע?** כי הכעס מוציא את האדם משלוות ועונג השבת, אומר **מדרש משלי ב**, אמר הקב"ה לישראל על הר סיני, אם זכיתם לקבל תורת ו לעשותה אני מציל אתכם משלוש פורעניות, ממלחמת גוג ומגוג, מחבלו של משיח ומדינה של גיהנם. לכן מי שמקבל את השבת בעונג רוחני, ביישוב הדעת ולימוד התורה, שהם הפך הכעס, ינצל משלושת פורעניות של כעס.

מוקדש לעילוי נשמת

הרב סעדיה בן יחיא גהלי ז"ל	נעמה בת סאלם זנדני ז"ל
ר' יחיא בן סעיד ודעי ז"ל	יורם בן יחיא ודעי ז"ל
ר' צדוק בן יצחק משה ז"ל	שיכה בת מוסא ז"ל
יחיא בן סעדיה גהלי	שלום בן יחיא ודעי ז"ל
ציונה ימיני ז"ל	משה בן עזרא שררה ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה

זמני השבת

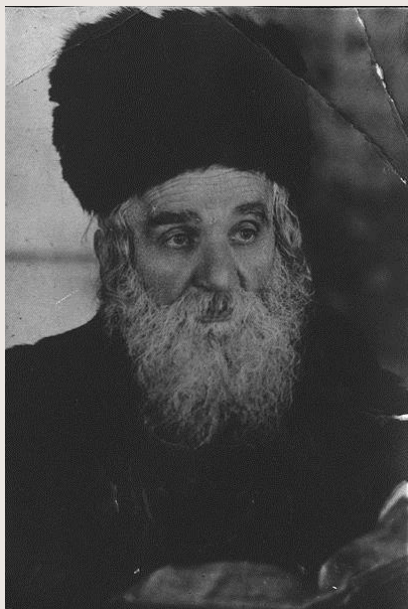
ת"א	כניסת השבת	יציאת השבת
6:19	5:18	
6:17	5:01	
6:18	5:09	

נא לשמור על הקדשת הגיליון - הוא חייב בגיזרה

סיפור לשולחן השבת

צדיקים במיתתם

מתוך שיחת השבוע – חב"ד

מחזה לא-שגרתי נראה לפני כשלושה שבועות באולם בית-הספר המקומי בעיירה בְּרִז'אן שבאוקראינה. קבוצת יהודים התארכה בבית-הספר הלא-יהודי, ונתקבלה בחמימות אצל המנהל.

הם העניקו לו תחריט של ירושלים לאות הוקרה, והוא נשא דברים בהתרגשות ובירך את הנוכחים. מאחורי האירוע המרגש מסתתר סיפור מופלא, הקשור בקברו של **הגאון רבי שלום-מרדכי שדרון**, הנודע בכינויו **'המהרש"ם מברז'אן'**, שנסתלק לפני מאה שנה, בט"ז בשבט תרע"א.

מספר הרב חנוך הכהן שדרון, מנכדי המהרש"ם:

בשנת תש"ן, לאחר פתיחת שערי ברית-המועצות, התחלתי להתעניין על דבר מקום קבורתם של סבי הגדול וזוגתו שנטמנה לידו. התברר שבית-הקברות בברז'אן נחרב כליל, ולא נותר זכר מהמצבות.

עברו שנים. בשנת תש"ס פגשתי את העסקן הרב אלימלך שוחט, שעסק באיתור קבריהם וציוניהם של אבות החסידות. ביקשתי ממנו לעזור לנו באיתור קברו של זקננו, והוא הבטיח לפעול בעניין.

באותו זמן עסק גם הרב אלחנן הלפרין, רבה של קהילת גולדרס-גרין בלונדון, בחיפוש אחרי קברי אבותיו בברז'אן. בראותו את העזובה במקום החליט כצעד ראשון לגדר את בית-העלמין, לבל יחללוהו התושבים המקומיים.

על-פי תצלום אוויר שהשיג הרב שוחט התברר שחלק מבית-העלמין המקורי נהפך למגרש משחקים של בית-ספר סמוך. הרב שוחט החליט לנסות להחזיר את החלק ההוא לתחום בית-העלמין. הוא ידע כי עליו להיערך למערכה משפטית ארוכה אל מול העירייה ובית-הספר, שהצלחתה נתונה בספק.

הוא בא למקום, לבדוק את השטח על-פי התרשימים שבידו, והשתדל להסתיר את זהותו, כדי שלא למשוך תשומת-לב מיותרת. לפתע הגיח מולו נער מקומי ושאל: "אתה יהודי? אתה מחפש את המשכו של בית-הקברות?"

הרב שוחט נדהם. הנער החל לספר כי רק לפני כמה שנים סיפחה העירייה את השטח הזה למגרש המשחקים של בית-הספר. "מאז פקדו את בית-הספר צרות רבות", סיפר הנער. "תלמידים רבים חלו במחלות קשות, ואף אירעו שני מקרים של ילדים שפשוט לא קמו בבוקר. האנשים אומרים כי שורה קללה על בית-הספר הזה".

הנער הפנה את הרב שוחט אל מנהל בית-הספר, והבטיח לו כי המנהל יספר לו על כך ביתר פירוט. הרב שוחט עשה כדבריו, ואכן, המנהל קיבל את פניו בחמימות, אישר את הדברים ואף הוסיף בתיאור המקרים המשונים. הוא אמר כי בהנהלת בית-הספר מאמינים שהדבר קשור בעובדה שהחצר שימשה בית-קברות.

המנהל הוסיף כי פנה כמה וכמה פעמים אל העירייה בבקשה לקבל שטח חלופי בצידו השני של המגרש, אולם זו מסרבת. "אם תתבע את העירייה למשפט, אבוא להעיד לטובתכם", הבטיח.

מצויד במידע החשוב הזה הגיש הרב שוחט תביעה משפטית על שימוש באדמת בית- הקברות שלא כחוק. ואכן, גם המנהל התייצב להעיד, ועדותו סייעה רבות לקבלת התביעה. בית-הדין קבע כי הקרקע תוחזר לבית-הקברות, וכי בית-הספר יקבל קרקע חלופית.

הבעיה העיקרית כעת הייתה לאתר את קבר המהרש"ם במגרש שרובו מכוסה אספלט. אך גם הפעם נוכחנו לראות את יד ההשגחה. בשיחה עם הרב הלפרין מלונדון הזכיר לנו את צוואתו של המהרש"ם, המודפסת בהקדמת ספרו 'תכלת מרדכי', ובה ציין את מקומו המדוייק של קברו, כשנה לפני פטירתו.

הלכנו לעיין בספר ונדהמנו לראות את הדברים המפורשים: "...אבן מצבה כפי האבן של זוגתי יענטע ע"ה, והמקום הפנוי שבין קברה ובין הכותל דרומית מזרחית במקצוע [=זווית] הנ"ל נשאר עבורי. ויניחו גם לצד מערב פנוי כשיעור קבר, ולא יקברו שם שום איש זר ולא יעשו שום אוהל. ואל יכתבו על המצבה תארי כבוד...".

נרגשים מסרנו את הדברים לרב שוחט, שבינתיים נבר בארכיונים ממשלתיים והצליח להשיג מפות ותצלומים, צהובים מיושן, אולם ברורים ומדוייקים, ממראה בית-הקברות לפני המלחמה. בתצלומים נראו בבירור שתי מצבות גדולות סמוך לגדר. אולם הבעיה היא שלא נותר זכר מאותה גדר.

לאחר מדידות מדוייקות, על בסיס המפות והתצלומים הישנים, הצליח סוף-סוף הרב שוחט, בחסדי ה', לאתר את מקומו המשוער של הקבר. הוא שכן בדיוק באותה פינת קרקע ששימשה בעבר מגרש משחקים לילדי בית-הספר!

בזהירות החלו בעבודות החפירה, ובמהרה נתגלו יסודותיה של הגדר הישנה. מומחים שסרקו את השטח איתרו תשתית של שני קברים גדולים לעומת שאר הקברים. התברר גם כי בצד מערב אין קברים, בדיוק כפי שביקש המהרש"ם בצוואתו. עוד דבר שפתאום הבנו, שהמהרש"ם בחר להיקבר בפנינה צדדית דווקא, כדי שבבוא היום תהיה לצאצאיו יכולת להתקרב אל הקבר, שכן בהיותנו כוהנים איננו יכולים להיכנס לבית-העלמין עצמו.

רבי משה פרדו זצ"ל

מתוך מעיין השבוע, בשם הספר "ומשה היה רועה"

במאמציו לביסוס מוסדות "אור החיים" הגיע רבי משה פרדו זצ"ל לברזיל. אחד מגדולי התורמים הפציר בו שיתארח בביתו לסעודת השבת, והסכים לכך הרב. קבעו השניים שייפגשו בבית הכנסת לאחר תפילת ערבית של שבת. והנה, נעלם המארח..

יצא הרב נבוך מבית הכנסת, והנה עוצרת לידו מכונית מפוארת, והעשיר קורא לו מתוכה "הרב פרדו – בכבוד..". החוויר הרב ואמר – "שבת היום" ענה לו העשיר בזחיחות הדעת – "זה בסדר הרב, הנהג גוי" "אסור באיסור חמור" – ענה הרב. "עשה כרצונך" ענה העשיר, "אבל דע שהדרך ארוכה... נחכה לך..".

"אל תחכו" ענה הרב, "אני לא בא", "אבל אשתי טרחה והכינה, אסור לפגוע בה..." מחה העשיר. "אבוא עמך רק אם תצטרף אלי ברגל, ותבטיח לי שמעתה תשמור שבת כהלכתה" ענה הרב. העשיר לא הסכים ופנה לדרכו, והרב חזר לחדרו החשוך באכסניה.

תמיד היו עם הרב בקבוק יין, מצות ושימורי דגים, למקרה... לפתע הואר החדר משום ששכן נוכרי הדליק את האור במרפסת הסמוכה. שמח רבי משה וקידש על היין בשמחה, אכל ושר שירי השבת. כסיים את ברכת המזון, עזב אותו נכרי את המרפסת שליד, כיבה את האור, ושב לחדרו.

לאחר השבת, התקשר העשיר, הביע את הערכתו לרב על עמידתו האיתנה בעניין השבת, וביקש לפצותו ביד נדיבה על שמחת השבת שהופרה. ענה לו הרב, "שמחת השבת שלי הייתה מושלמת, אצלך בבית אין השבת שמחה, מצטערת היא על חילולה... ואינך צריך לפצותני, גם אם תרצה לא אקח, כי איני נוטל כסף להחזקת המוסד הקדוש ממחללי שבת" עתה הבטיח העשיר לשמור את השבת, כדי שיוכל להמשיך ולתרום.

על פרשת השבוע

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אתם: בשבת שעברה דברנו בנושא חטא העגל, ועל כך שהקב"ה "עוטר ישראל בתפארה" כלומר עטף הקב"ה ברחמיו את מעשה העגל בשתי פרשיות מכל צד העוסקות בנושא המשכן. לאחר שמשה שבר את הלוחות ב- יז' בתמוז, עולה משה שוב 40 יום ו-40 לילה לבקש מחילה מהקב"ה על חטא העגל ויורד משה ביום הכיפורים.

רש"י – (רבי שלמה יצחקי) ויקהל משה. למחרת יום הכפורים כשירד מן ההר, והוא לשון הפעיל, שאינו אוסף אנשים בידיים, אלא הן נאספים על פי דבורו, ותרגומו ואכנש:

ישנה מחלוקת בין חז"ל בשאלה, האם בניית המשכן היא תוצאה של חטא העגל, או שבכל מקרה היינו אמורים לבנות את המשכן ?

אבל לכולי עלמא, חטא העגל פגם בעם ישראל והחזיר את זוהמת הנחש / יצר הרע לעולם, ובעקבות כך חזר המוות לעולם. ננסה לדמיין 40 יום שבו העולם היה מתוקן, בני ישראל ברמה רוחנית של מלאכים, אין מוות בעולם, אין בעיות פרנסה האוכל צונח מלמעלה, רק יושבים ולומדים תורה...

אם נלך על פי הדעה שבניין המשכן אכן בא לכפר על חטא העגל (דעת רש"י ואחרים), ומכוון שאין מוקדם ומאוחר בתורה, הרי שסדר הפרשיות היה צריך להיות מבחינת ציר הזמן.. **כי תשא** – מעשה העגל. **תרומה תצווה** – ההנחיות לביצוע המשכן.. **ויקהל פקודי** – הביצוע.

ניתן לשער שלאחר חטא העגל, כאשר בני ישראל מודעים לחטא החמור, עומדים בני ישראל ומחכים בקוצר רוח למשה רבנו, מחכים לתשובה – **מה יעשה הקב"ה ? מחל לנו ? מה יגיד משה ?** משה רבנו יורד, מקהיל את בני ישראל ומצווה אותם על עניין המשכן, מלמד אותם הנה למרות החטא החמור הקב"ה לא נוטש את עמו, הקב"ה מבקש להקים לו משכן שתשרה שם השכינה, שלמעשה עשיית המשכן נועדה לכפר על חטא העגל, **הכיצד ?**

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל - כא למתקן את... ויקהל העם על אהרן

ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אתם: כא למתקן את...

ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוקה מארץ מצרים:

ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמור כא למתקן את...

ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו

זה הדבר אשר צוה ה' לאמור: כא למתקן את...

כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לנו:

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: כא למתקן את... קום עשה לנו אלהים

קוֹזוּ מֵאַתְכֶּם תְּרוּמָה לָהּ כֹּל זָדִיב לָבוּ יָבִיֵאֵה אֶת תְּרוּמַת ה' זָהָב וְכֶסֶף וְנֹזָזִישׁ:

כא למתקן את...

ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באונייהם וביאו אל אהרן:

ויבאו האנשים על הנשים כל זדיב לב הביאו וזו וזו ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב...

כא למתקן את הצומדה שחט הצלף הסמרים הט אלף שהביאו זהב לצלף, לכן כ

כאן הביאו הסמרים יותר זהב מהנשים כדי למתקן את הזהב שהם הביאו לצלף.

שמירת השבת

{א} וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֱלֹהִים הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה ה' לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם: {ב} שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קָדֵשׁ שַׁבָּתוֹן לַה' כָּל הָעֲשֵׂה בוֹ מְלָאכָה יוּמָת: {ג} לֹא תַבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת: אחד הדברים הבולטים בדיון/בוויכוח שבין יהודי שומר מצוות לבין יהודי מחלל שבת, הוא העניין – מה המשמעות של שמירת שבת? מי קובע? נתאר שיחה שהרבה פעמים שמענו...

תמיד לי – אינה חילול שבת יש בהדליק אור? הסק הכלל "לחייבה על כפתור" היום לא מתאמצים כשפיל להדליק אור, אלא, טלויזיה, לא מתאמצים כאשר נוסעים ברכב... אתם הדתיים תקוצים בצער, לא התקדמתם, מחדשים לשנות, החיים היום זה לא כמו פעם. אינה "צונג שבת" זה לטויל כשפילי הארץ ולהכיר אותה, להירצח מול עלי היט, לשכך נוחות מול הטלויזיה, אחלה של "צונג שבת" ... מי אומר שמה שאתם חושבים זה מה שהתכוונה התורה? למה הפרשנות שלכם היא הצדקת? למה אתם מחדשים לפרש את התורה לפי הנתונים החדשים של ימינו?

כדי לענות על הטענות הנ"ל נחזור לפרשת בראשית פרק ב על פי דברי הרב זמיר כהן. {א} וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: {ב} וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלָאכָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלָאכָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: {ג} וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשֵׁהוּ אֵתוֹ כִּי בוֹ שַׁבָּת מִכָּל מְלָאכָתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

בתחילה יש להבין את ההבדל בין המילה – מלאכה, למילה – עבודה. מעניין הדבר ששורש המילה מלאכה = מ.ל.ד, ושורש המילה עבודה = ע.ב.ד.

במשנה בפרקי אבות, פרק ה, משנה א – בעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם. וּמָה תִּלְמוּד לומר? וְהָלֹא בְּמֵאֵמֶר אֶחָד יָכוֹל לְהִבְרָאוֹת, אֶלֶּא – לְהַפְרֵעַ מִן הַרְשָׁעִים שֶׁמֵאַבְדִּין אֶת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בְּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת, וְלִתֵּן שָׂכָר טוֹב לְצַדִּיקִים שֶׁמְקִיְמִין אֶת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בְּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת:

כלומר, כאשר הקב"ה ברא את העולם, הוא לא עבד באופן פיזי, "הוא הניצ" אלא הוא דיבר ובכוח הדיבור נברא העולם, דהיינו לא היה עניין של קושי בבריאת העולם. גם מלך בשר ודם רק נותן הוראות והוא אישית אינו מתאמץ בעשיית המלאכה.

זוהי משמעות המילה – מלאכה. ליצור משהו חדש, ולא דווקא על ידי קושי, מלך יכול לשבת על כסאו ורק לדבר, לצוות והמלאכה נעשית על ידי אחרים ודבר חדש נוצר.

לעומת זאת משמעות המילה – עבודה, היא התאמצות, ולכן העבד הוא בעצמו עושה את העבודה ומתאמץ בעשייתה.

אומר הקב"ה לעם ישראל, לאחר שסיימתי את בריאת העולם בשישה ימים, ביום השביעי הפסקתי מכל מלאכה, דהיינו לא יצרתי שום דבר ביום השבת. ואם אתם מכירים במלכותי ומאמינים בי, גם אתם תנוחו ממלאכה, כלומר לא תיצרו שום דבר חדש. וזו הדרך שלנו להכיר במלכותו של הקב"ה, לא ליצור שום דבר חדש בשבת, גם אם זה "בסך הכל לחיצה על כפתור" ... יתרה מכך, לכאורה, על פי ההיגיון, מי שעובד בשבת אמור להרוויח יותר ממי שלא עובד, ומסתבר שלא כך הדבר, שאין הברכה שרויה בחילול השבת, וזה מה שאנו קוראים בכל ערב שבת, בפזמון של רבי שלמה אלקבץ זצ"ל – "לכה דודי"

"לקראת שבת לכו ונלכה, כי היא מקור הברכה"

שבת – מעין עולם הבא

לימדונו חכמים שעונג שבת הוא מעין עונג עולם הבא. בספר **ישעיה פרק נח**, כתובים הפסוקים אותם אנו קוראים בקידוש של יום השבת בבוקר.

{ג} אִם תִּשְׁכַּח מִשְׁעַבְתֵּי רֵעֶךָ עֲשׂוֹת וְזִפְעֶיךָ בַּיּוֹם קִדְשֵׁי וְקִרְאתָ לְשִׁבְתֵּי עֲנֵג לְקַדּוֹשׁ ה' מִכְבֹּד וְכַבְדֹתוֹ מִעֲשׂוֹת דְרָכֶיךָ מִמִּצְוֹת וְזִפְעֶיךָ וְדַשְׁתָּהֶם בְּרֵי: **{ד}** אֲוֹ תִתְעַנֵּג עַל ה' וְהִרְכַּבְתִּיהָ עַל בְּמִתֵּי אֶרֶץ וְהִאֲכַלְתִּיהָ זֵנוֹלֶת יִעֲקֹב אֲבִיהָ כִּי כִּי ה' הִבְרָ:

כתב **הרמח"ל** (רבי חיים משה לוצאטו) בספרו **מסילת ישרים** - "האדם לא נברא אלא להתענג על ה', ולהנות מזיו שכינתו, שזהו התענוג האמתי והעידון הגדול מכל העידונים שיכולים להמצא, ומקום העידון הזה באמת הוא העולם הבא".

לכאורה, על פי "השכל הישר" אם אדם יעבוד גם בשבת הרי שהוא ירוויח יותר ממי שעובד רק שישה ימים בשבוע, שלא לדבר שיצר הרע בשבת, הוא ממש נציג ההסתדרות המשק והעובדים, "ודואג לעובד המסור" לתוספת של 150%, 200% ואולי יותר על שכר עבודה בשבת...

מוסר מדברי חז"ל

להודיע ולבשר על קדושת השבת...

ישנו סיפור על רבי שמעון מניקלשבורג, שיום אחד בא אליו עני וביקש ממנו צדקה. רבי שמעון בעצמו היה עני אבל בכל זאת הוא הוריד את מעילו ונתן לעני על מנת שיוכל למשכן אותו.

התקופה הייתה כבר חמה ואמר רבי שמעון עד שהחורף יבוא, אלוקים גדול...

חזר רבי שמעון לביתו ומספר את הדברים לאשתו, והנה צעקה אשתו בבהלה, מה עשית? למה מסרת לו את המעיל?

השתומם רבי שמעון מתגובתה של אשתו ושאל אותה, מה קרה? למה את מגיבה ככה? אמרה לו, בכיס המעיל החבאתי את שרשרת הזהב היקרה שלי.

כאשר שמע זאת רבי שמעון יצא לחפש את העני, כאשר ראה העני שרבי שמעון מחפש אותו החל לברוח ממנו, ורבי שמעון רודף אחריו, העני מהפחד התחיל לרוץ מהר יותר...

בסופו של דבר כשהשיג רבי שמעון את העני אמר לו – "רדפתי אחריך כי רציתי לנסך לך שבכיס המעיל יש שרשרת זהב יקרה, אף תמכור אותך בזה!!!"

דרכי צדיקים.. מי היה מעלה על דעתו שזו תהיה התגובה של רבי שמעון זצ"ל...

לפעמים, אדם לא יודע להעריך את מה שיש לו, הוא יכול להעריך את זה לא נכונה ולהפסיד, ולכן אם תבוא ביוזמתך ותעיר לו על כך ותראה לו שמה שיש לו ביד הוא שווה ערך הרבה יותר גדול ממה שהוא חושב – הרי שאותו אדם יודה לך מקרב לב.

התורה הקדושה והשבת הקדושה נתונה לכל יהודי ויהודי, אבל יש כמה מאחינו היקרים שפשוט לא יודעים איזה אוצר גדול יש לתורה הקדושה, לאותה השבת שלהם, והם לא מעריכים אותה נכון ולא ממצים את הדברים שניתן להרוויח ולהתענג מהם בשבת הקדושה.

אנשים לא מבינים מהי משמעות ההארה הרוחנית הקדושה של השבת, עד כדי כך שיש מושג של חילול שבת, כלומר מעשים שבפועל פוגעים / הורסים / מחללים את קדושת השבת

כאן תפקיד היהודי המאמין, לא להירדם בשמירה, אלא לרוץ כמו רבי שמעון ולצעוק לאותו "אח עניי" לפקוח את עיניו ולומר לו – "אחי היקר, רק שתדע איזו מתנה יקרה מפל ניתן לך הקב"ה, מתנה יקרה ושבת שמה, אף תלללל בה, שאור אותה כיאה למתנה מסול זה"

שבת שלום

לוקט ממדרשי חז"ל ומדרשות הרבנים של יט"א

עיר-ני גהלי

להצטרפות לרשימת תפוצה שבועית - nirgahali@gmail.com
כמו כן, ניתן להוריד את המאמר מהאתר - www.nir-g.022.co.il